

oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, braclawskiego, dziśnińskiego, dunilowiczowskiego i wilejskiego postępowanie doraźne stosowane będzie również względem przestępstw przewidzianych:

- a) w art. 556 K. K. o ile chodzi o uszkodzenie telegrafu lub telefonu przeznaczonych do użytku publicznego lub rządowego;
- b) w art. 557 K. K. o ile chodzi o uszkodzenie mostu;
- c) w art. 558 K. K. o ile chodzi o uszkodzenie toru lub taboru drogi żelaznej lub znaku ostrzegawczego ustanowionego dla ochrony bezpieczeństwa komunikacji kolejowej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy jednak powiatów: bialskiego, (Biała), brzezińskiego, ciechanowskiego, częstochowskiego, gostynińskiego, kolneńskiego, kolskiego, konińskiego, konstantynowskiego, lipnowskiego, łomżyńskiego, makowskiego, mławskiego, piotrkowskiego, płockiego, płońskiego, przasnyskiego, pułtuskiego, radomskiego, radzyńskiego, rawskiego, rypińskiego, sierpeckiego, słupckiego, szczuczyńskiego, włodawskiego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1924 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

533.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 13 czerwca 1924 r.

w przedmiocie odroczenia płatności rat podatku dochodowego za rok 1924, określonych w punktach 3 i 4 § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1924 r.

Na podstawie części drugiej art. 122 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 roku (Dz. U. R. P. № 77, poz. 607), zarządza się co następuje:

§ 1. Przesuwa się termin płatności trzeciej raty podatku dochodowego za rok 1924, określonej w punkcie 3 § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 34, poz. 359) — z dnia 24 czerwca 1924 r. na dzień 24 lipca 1924 r., zaś termin płatności czwartej raty, określonej w punkcie 4 § 1 powołanego rozporządzenia — z dnia 24 lipca 1924 r., — na dzień 24 sierpnia 1924 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

534.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 13 czerwca 1924 r.

w przedmiocie określenia ilości komisji szacunkowych dla podatku dochodowego na obszarze województw: wielkopolskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego, tudzież rozwiązania dotychczasowych komisji szacunkowych i odwoławczych dla podatku dochodowego, działających na tym obszarze na podstawie przepisów obowiązujących do końca roku 1923.

Na mocy art. 32 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 607) i w związku z art. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. № 13, poz. 110) — zarządza się co następuje:

§ 1. Na okrąg każdego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych tworzy się z reguły po jednej komisji szacunkowej dla podatku dochodowego.

Miejscem stałego urzędowania każdej z tych komisji jest siedziba właściwego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych.

§ 2. W okręgach tych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, które obejmują więcej niż jeden powiat polityczny, tworzy się dla każdego powiatu oddzielną komisję szacunkową, z miejscem stałego urzędowania w siedzibie urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych.

§ 3. W okręgu urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Katowicach tworzy się dwie komisje szacunkowe, a to: jedną dla miasta (Katowice miasto), drugą dla tej części powiatu katowickiego, która należy do właściwości urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Katowicach.

§ 4. Komisje szacunkowe należy tworzyć w składzie 12 członków i tyluż zastępców, z wyjątkiem komisji dla miasta Katowic dla części powiatu katowickiego, określonej w § 3 nin. rozp. i dla komisji szacunkowej w Królewskiej Hucie, w których skład wchodzi po 8 członków i tyluż zastępców.

§ 5. Równocześnie z utworzeniem na obszarze województw: wielkopolskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego komisji szacunkowych dla podatku dochodowego w myśl przepisów ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z roku 1923 № 77, poz. 607) rozwiązuje się dotychczasowe komisje szacunkowe dla tego podatku, działające na wspomnianym obszarze na podstawie przepisów obowiązujących po koniec roku 1923.

Niezałatwione sprawy wymiarów podatku dochodowego za czas po koniec roku 1923, winny być przekazane nowoutworzonym komisjom szacunkowym.

W ten sposób należy postąpić z chwilą utworzenia nowych komisji odwoławczych w myśl przepisów ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 77, poz. 607).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

535.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 czerwca 1924 roku

w przedmiocie ustalenia przeciętnej wartości złotego za I-e półrocze 1924.

Na mocy art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) i zgodnie z § 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 34, poz. 351) oraz w myśl §§ 2 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1112) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przeciętną wartość złotego za I-e półrocze 1924 r. ustala się na marek 1.800.000.

§ 2. Suma obrotu wykazywanego w zeznaniach o obrocie zgodnie z postanowieniami ustępu 6 art. 53 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412) ma być podana w złotych, przy czym sumy miesięcznych obrotów przedsiębiorstw obowiązanych w myśl części pierwszej art. 56 tejże ustawy do miesięcznych wpłat, przelicza się na złote według przeciętnych wartości złotego, ustalonych za odnośny miesiąc oddzielnymi rozporządzeniami Ministra Skarbu (Monitor Polski z roku 1924 № 30, poz. 99, № 54, poz. 151, № 83, poz. 233, № 103, poz. 282).

§ 3. Płatnicy nieobowiązani do miesięcznych wpłat podatku winni w składanych zeznaniach o obrocie za I-e półrocze 1924 r. wykazać obroty w złotych, przeliczając obroty markowe na złote według przeciętnej wartości oznaczonej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

536.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 czerwca 1924 r.

w przedmiocie ustalenia nowych terminów dopłaty do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1924 mającej być pobraną na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 kwietnia 1924 r. o podwyższeniu ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Na mocy art. 122 ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412) zarządza się co następuje:

§ 1. Dopłatę zwyczajki do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych o której mowa w § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 kwietnia 1924 roku (Dz. U. R. P. № 33 poz. 340) należy uiścić w dwóch równych ratach, a mianowicie pierwszą ratę do dnia 30 czerwca, drugą zaś do dnia 20 sierpnia 1924 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

537.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Skarbu

z dnia 20 czerwca 1924 r.

o zwinięciu urzędów odbudowy i rozwiązaniu rad odbudowy.

Na podstawie art. 17 i w częściowym wykonaniu postanowień art. 18 ustawy z dnia 6 maja 1924 r. o pomocy państwowej na odbudowę budynków, zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych (Dz. U. R. P. № 49, poz. 492), zarządza się co następuje:

§ 1. Urzędy odbudowy zorganizowane na podstawie art. 3 i 6 ustawy z dnia 2 marca 1920 r. o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. № 24, poz. 143) zostają zwinięte.

Likwidację czynności powyższych urzędów powierza się tym wojewodom, względnie starostom, w których okręgu urzędowym odnośne urzędy się znajdują, a mianowicie—wojewodom likwidację okręgowych dyrekcji robót publicznych dla odbudowy,—starostom likwidację powiatowych biur odbudowy.

§ 2. Rady odbudowy zorganizowane w myśl art. 8, wyżej powołanej ustawy z dnia 2 marca 1920 r. oraz §§ 12 do 17, rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 17 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 43, poz. 264) rozwiązuje się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30-go czerwca 1924 roku.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:

Rybczyński

Minister Skarbu: *W. Grabski*